

§ 106.

Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere skiftede til at opvække Oprør eller Ulydighed (§ 105), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages, at sliq Virkning er tilstigtet, Fængsel eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 4 Aar.

§ 107.

Med samme Straf anses Enhver, som paa saadan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at han har burdet kunne indse, at derved Misnoie kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten saadant er tilstigtet eller ei.

§ 108.

Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt imod Skilbvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster eller Vagter, som ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt imod dem, eller Noget i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forlede til sliq Magts Anvendelse, straffes de Skyldige efter Bestemmelserne i §§ 99, 101, 102, 104 eller 105. Dves der under de i § 100 nævnte Omstændigheder Vold mod Befalingsmændene for nogen militær Afdeling, kan Straffen bestemmes efter § 100.

§ 109.

Den, som kommer til Kundskab om et oprørsf Foretagende eller et Mytteri og ikke anmelder det samit, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsens Udførelse, straffes i Fredstid med Fængsel og i Krigstid med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Officerer kunne efter Omstændighederne ogsaa i Fredstid anses med Embeds Fortabelse. Den, som forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, den Skyldiges Slegtninge eller Besvøgede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Fosterforældre eller Fosterbørn, med mindre Noget af disse er den Skyldiges Foresatte.

Hovedmanden i et oprørsf Foretagende eller Mytteri kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 110.

Træde Krigsfolk uden Befaling eller anden lovlig Grund egenmægtig sammen under Vaaben, agtes de, naar intet andet Diemed kan oplyses, skyldige i Forsøg paa Oprør. Oplyses det, at denne Forbrydelse ikke har været tilstigtet, straffes de med Fængsel, for saa vidt de ikke paa Grund af dette lovsfridige Diemeds Beskaffenhed have forskyldt større Straf.

§ 111.

Lage flere Krigsmænd i Forening med væbnet Haand Del i Modstand imod den borgerlige Dvirghed, kan den efter de borgerlige Love forskyldte Straf efter Omstændighederne stærkes indenfor Grændserne af de for Oprør imod militære Foresatte givne Straffebestemmelser.